בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ו'** ב**אייר** תשס"ג (**8** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ו' באייר, **21** ימים, שהם **שלושה** שבועות לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

"דע מאין באת..." [על המתרחש בעולם היהודי במאה ה**חששית** לסה"נ ... המשך מיום א']

במהלך המאה הששית **החלו הפיוטים לתפוס מקום בולט ביצירה הרוחנית של ארץ ישראל**. הפיוט נועד לעטר את התפילות ואת הטקסים הדתיים היהודיים. הוא העניק גיוון לתפילות החובה, בייחוד בשבתות ובחגים, והיה קישוט נלווה למעמדים דתיים באירועים פרטיים. הפיוטים הקדומים שייכים לתקופת "הפיוט האנונימי", שמחבריו אינם ידועים. פיוטים אלה דומים לתפילות, סגנונם בהיר, כמעט אין הם מחורזים, ומשובצים בהם יסודות תלמודיים. לחניכם של הפיוטים תרמו להתפתחות המוזיקה היהודית. הפיוט במאות הראשונות הוא יצירה ארץ-ישראלית מובהקת, המשקפת אהבה עזה לארץ ישראל ומיהה לגאולה ולחידוש העבודה במקדש.

הביזאנטים, ששלטו בירושלים עד המאה ה- 7, **ייחסו לעיר חשיבות רבה**, וראו בה את אחד המרכזים החשובים של הקיסרות והנצרות. השליטים הביזאנטים השקיעו בפיתוחה של ירושלים, ובמהלך השנים גדלה העיר והתרחבה. הם בנו בה רחובות רחבים, בניינים גבוהים, כנסיות ושווקים. שמה של ירושלים שונה בתקופה הביזאנטית ל**אֵליה**, ללא התוספת היוונית-רומית 'קפיטולינה'. לאחר מכן קיבלה העיר שוב את שמה היווני, **הירוסולימה**. מידע מדויק על מצבה של ירושלים בתקופה הביזאנטית התקבל בשנת 1884 כשהתגלתה בעיירה **מידבא** שבירדן רצפת פסיפס מפוארת, המתארת את ארץ ישראל וסביבותיה וירושלים במרכזה. מפת הפסיפס מתארת את ירושלים הביזאנטית בשיא פריחתה. [ואלה תולדות ... 2000]

~~~

פרקי אבות – השבת, נלמד **פרק ג'** [מתוך ששת הפרקים] של פרקי אבות. להלן, משנה **י'**:

הוא היה אומר: כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו; וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו.

כאן, הפירוש למשנה של הרב פינחס קהתי:

הוא – רבי חנינא בן דוסא – **היה אומר: כל שרוח הבריות נוחה הימנו** – שיש לבריות נחת רוח ממעשיו, **רוח המקום נוחה הימנו** – לפי ששֵם שמיים מתקדש ומתאהב על ידו. **וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו** – ששנאוי הוא על הבריות, בגלל מידותיו הרעות, **אין רוח המקום נוחה הימנו** – לפי ששם שמיים מתחלל על ידו; וכן אמרו [מסכת יומא פ"ו.]: כל שקורה ושונה, ומשמש תלמידי חכמים, ודיבורו בנחת עם הבריות, ומשאו ומתנו באמונה – מה הבריות אומרים עליו? אשרי פלוני שלמד תורה, אשרי אביו שלימדו תורה, אשרי רבו שלימדו תורה... ראו כמה נאים דרכיו וכמה מתוקנים מעשיו! עליו הכתוב אומר [ישעיה מ"ט 3]: "ויאמר עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר." אבל מי שקורה ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ואין משאו ומתנו באמונה ואין דיבורו בנחת עם הבריות – מה הבריות אומרים עליו? אוי לו לפחוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלימדו

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19^{02} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 20^{00}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ו' באייר תשס"ג (8 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תורה אוי לו לרבו שלימדו תורה; ראו כמה מקולקלים מעשיו, כמה מכוערים מעשיו! ועליו הכתוב אומר [יחזקאל ל"ו 20]: **"ויחללו את שם קדשי באמור להם עם ה' אלה ומארצו יצאו."**

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19^{02}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20^{00}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.